

niedziela, 25.02.2024

Wspomnienie błogosławionego Dominika Lentiniego

Dominik urodził się 20 września 1770 r. w Laurii na południu Włoch. Był ostatnim z pięciorga dzieci w ubogiej, pobożnej rodzinie. Od 14. roku życia uczył się w niższym seminarium w Policastro. Kiedy jego ojciec Makary dowiedział się, że syn pragnie wstąpić do seminarium, nie sprzeciwił się. Wiedział jednak, że nie było go stać, by opłacić naukę. Zastawił więc swój skromny dom, by syn mógł wstąpić do seminarium (później sam Dominik spłacił długi). Ku radości ojca w 1793 r. w Mormanno Dominik został wyświęcony na diakona, a 8 czerwca 1794 roku otrzymał święcenia kapłańskie w katedrze w Marsico Nuovo. Był potem do końca życia proboszczem w swojej parafii w Laurii. Głosił też kazania w okolicznych miastach. Starał się z wielką energią ewangelizować, głosząc rekolekcje i katechizując. Swoje mowy opierał na Piśmie świętym, doktrynie Ojców Kościoła i Tradycji katolickiej. Szczególną uwagę otaczał młodych, których uczył niezłomności wiary, oraz ubogich, którym oddawał wszystko, co miał. Nazywano go "Aniołem ołtarza". Jego pobożność, asceza i dzieła miłosierdzia były przykładem i powodem wielu nawróceń. Największą jego radością było to, że jest kapłanem, a największą miłością darzył Syna Bożego. Mówił często: "Jezus Chrystus jest moim dobrem. Jezus Chrystus jest moim skarbem. Jezus Chrystus jest dla mnie wszystkim". Zmarł wieczorem 24 lutego 1828 r. Papież Pius XI, który 27 stycznia 1935 r. uznał heroiczność cnót Dominika Lentini, mówił, że był on kapłanem "bogатыm tylko w swoje kapłaństwo". Te słowa przypomniał św. Jan Paweł II, gdy 12 października 1997 r. beatyfikował tego "kapłana o niepodzielnym sercu, który potrafił połączyć wierność Bogu z wiernością człowiekowi". Źródło: https://pl.wikipedia.org/wiki/Dominik_Lentini <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/02-25b.php3>